

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

In die Pentecostes. Text[us] euang. Jo. ca. xiiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

In die Pentecostes

diligite me diliget a patre meo. et ego diligam eum: et manifesta boei meipsum.

Si diligitis me man-

data mea suare etc. (Jo. xiiij.)
Pns euageliū ex se prz: paucē
excepit q̄ exponens. **S**i q̄
diligite me: madata mea suare. i. sua-
bit. Hoc em̄ effectus et signū dilectōis
amicī voluntatē cōplere. (Et ego roga-
bo patrem et alium paraclētum dabit vobis). i.
aliū solatorē et alium aduocatū. Nā pa-
raclētus interpretat solator et aduocatus:
et chris fuit solator aplos et et aduoca-
tus: in q̄ntū hō orans p̄ eis: et in q̄ntū dōs
nō orādo: s̄ factūdo vt oraret sp̄i. Sicut
et scētus sp̄s fuit eorū cōsolator: qz cū sit
amor: accēdit eos amore det: et p̄nt sen-
tiebat maximā dulcedinē d̄ celestib: ex
q̄ se q̄bat q̄ min⁹ sentiret aduersa mūdū
fuit et aduocat⁹: nō orādo: s̄ puocādo
aplos ad orandū (Et maneat vobiscū
in etnū) Et in h̄ s̄z Chry. inuuit q̄ sp̄s
scētus nō erat moitur⁹ sic chris q̄ eos p̄
mortē deseruit corp̄alit. Danet autē
sp̄s scētus i etnū nobiscū. nisi eū p̄ p̄m
repellam⁹ (Sp̄itū vitat⁹ quē mūd⁹)
id ē hoies mūdant (nō p̄ accipe) nisi cō-
uertat Breg. v. moral. Sp̄itū scētus
oem quē repluerit: ad desiderādū inui-
sibilia: accendit. Et qm̄ mūdāna corda
solū visibilia diligūt: hūc mūd⁹ nō acci-
pit. qz ad diligēda inuisibilia n̄ assurgit.
Seculares etenim mētes q̄nto se foras p̄
d̄sideria dilatāt: rāro ad receptōes illi⁹
sinū cordis angustāt. Dec ille. (Qz nō
videt eū) pure et idubitate fidel oculus
(nec scit eū) p̄ experientia suauitatis eius
(Vos at̄ cogscetis eū). i. p̄ exp̄mētū so-
latōis ei⁹ q̄ mō mūdant eū cogscere ne-
queūt. (qz apd̄ vos māebit et i vob̄ erit)
et p̄nt ad p̄sentia suā isruet vob̄ fidem et
amorē: vt videat⁹ et sciat⁹ eū. (Nō relin-
quā vos orphanos: ventū ad vos. Ad
huc modicū et mūd⁹ me tā nō videt). i. n̄
videbit. Et loq̄t fm̄ Theo. d̄ tpe resur-
rectōis in q̄ solū apli illū viderūt. Vel
fm̄ Chry. loq̄t de tpe future felicitatis

Utroq; autē tpe. s. resurrectōis et felicitatis apli habuerūt vitā. s. letā et solatā
Et iō subdit (Vos autē videtis me. quia
ego vivo). i. sum vita p̄ essentiam: et p̄nt
do vob vitā p̄icipatā q̄ mō viuūt: p̄ gra-
tia: q̄ etiā (et vos viuēt) in futura resur-
rectōe mea p̄ fidē reparatā: et i futura
resurrectōe vestra p̄ gratiā p̄sumatay
(in illo die). s. resurrectōis v̄ gl̄ie (vos
cogscetis) p̄ aprionē sensus ad intelligē-
tiā scripturay q̄ ad d̄se resurrectōis: vel
p̄ visionē deitatis: q̄ ad altā diē (qz ego in
patre meo: et vos in meo: et ego in vobis)
supple sum vel ero: s̄ alio et alio modo.
(Qui habet madata mea et suat ea: il-
le est q̄ diligit me. Qui at̄ diligit me d̄-
liget a patre meo: et ego diligam eū: et mani-
festabo ei meipsum) Ergo manifestatio
id est visio facta est et p̄mū amoris.

In die Pentecostes.

Text⁹ euang. Jo. ca. xiiij.

Si quis diligit me: p̄mō
nem meum suabit. Et
pater meus diliget eū:
et ad eum veniemus et
māsiōnē apud eū faciem⁹. Qui
nō diligit me: sermones meos
nō seruat: sermonē quē audistis
nō est meus: sed eius qui mi-
sit me patris. Hec locutus sum
vobis apud vos manēs. Para-
clētus autē sp̄s scētus quē mit-
tet pater in nomie meo: ille vos
docebit oia: et suggeret vobis
oia q̄cunq; dixero vobis. Pacē
relinquo vobis: pacem meā do-
do vobis. Nō quō mūdus dat ego
neq; formidet. Audistis qz ego
dixi vobis. Dado et v̄tio ad vos
Si diligeretis me: gauderetis
v̄tio: quia vado ad patrem: qz
pater maior me est. Et nunc di-
xi vobis prius q̄ fiat: Ut cum

Tractatus II

factum fuerit credatis. **I**n non multa loquar vobiscum. Venit enim princeps mundi huius et in me non habet quicquam. Sed ut cognoscat mundus quia diligo patres. et sicut mandatum dedit mihi pater sic facio.

Sed quis diligit me sermonem meum servabit etc. Jo an. xliij. Circa ea que in pnti euangelio dicuntur. Scilicet est que in nocte que christus est captus multa apostolus dicit. et inter alia que post modicum mundus cum non videret quibus visum essent illum discipulum sui. Et loquatur christus de visum fidei et noxia diuino. Judas autem non ille scario christus: sed alius sanguine christi: ammiratur est rancidus humilis que apostoli toti modo pferrent et ideo interrogavit de. (Dne quid factum est: id est que est causa que manifestaturus es nobis ipsum et non mundo) Hinc autem petitioni christi rancidus per verba pntis euangelij: que tria pucta tangunt: que sunt Discerere/Danifestatio/et Exhortatio.

Quartum ad primum christus tangit illud vult discernit mundus a discipulo christi: quod est causa predicte manifestatiois. Est enim hec causa ut Aug. dicit: ipsa dilectio. **D**icit ergo (Sic quis diligit me sermone meum seruat) id est ea que ego volo et doceo facienda: faciet. Proprium est enim amicorum eadem velle et nolle. Et si duo sint amici que alter non possit male velle neque male iudicare ut deo: iustum est ut alii amice se et voluntati in omnibus subiectar: ita que nihil vult nisi ipsi scire subintelligendo que illud deo placeat: et omnia faciat que deo iubet. (Et pater meus diligit eum) Si deus pater homo esset: vixitque diligeres filium diligeres: quod nullus pater dei filium sine patre diligeret. Ratio ei dilectionis filij est ipsa est: bonitas siue essentia: que eadem numero est patris: et pater etiam pater diligit. Nihil autem ut ait Ambrosius est rancidus nature que diligeret se diligeret. Verum tamen quod deus pater est deus: non ideo nos pater amat quod nos filium amamus: sed e converso. ideo amamus quod ille amat: ita que amor dei ad nos est causa nostri amoris: ad illum vero ad filium dei. Non enim amarem nisi deus veller nobis inesse habere

non quod est amare deum. Velle autem nobis bonum: est nos amare. **I**gitur dicit christus (Sic quis diligit me diligit a patre meo) non quod antecessores istius conditionales sit causa pntis: sed quia antecessores et dominus sit ipse pabillia in veritate (et ad eum ventem) Pater quidem venit seipsum donando: non autem missus ab alio: quod non est ab alio que filius autem datus et missus. Dicunt autem de utine persone venire ad nos: quoniam faciunt in nobis nouiter effectum gratie gratum facientem: per quam ipsas personas habemus. **U**nus Aug. Venit subueniendo: venit in obediendo. Venit illuminando: venit in intuendo. Venit impellendo: venit in cupiendo. **H**ec ille. Sed que hic nihil dicit de aduentu spiritus sancti: sed solum patris et filij. **A**d hoc dicit Aug. que cum in deo sit unitas essentie cum pluralitate personarum: aliqui christus de tribus personis mentionem facit ad insinuandam personarum distinctionem: aliquando de duabus sine tertia: ad insinuandam essentie unitatem: et non ad expellendam tertia personam sed spiritum sanctum: de quo dixerat supra ut maneat vobiscum in eternum. **H**ec potest dici que posito patre et filio intelligit spiritum sanctum: quia est amor vtriusque: et quia est eiusdem substantie cum eis. (Et mansione apud eum faciemus) id est moram prarabera. **B**reg. in omel. In que runda ereni cordibus venit et mansionem non facit: quod per copunctionem quidem respectu dei percipitur. sed tentatiois rpe hoc ipsum quod copuncti fuerat obliuiscunt. sicque ad perpetranda peccata redeunt: ac si hec minime planxissent. **Q**ui ergo deum vere diligit: et ad eum dominus venit et mansionem facit: et sic eum diuinitas amor penetrat: ut ab hoc amore: tentatiois rpe non recedat. **I**lle autem vere amat cum mentem delectatio praua ex sensu non superat. **H**ec ille. **I**dem quoque ibidem. **T**anto autem quisque a superno amore distungitur: quanto inferius delectatur. **U**nde subdit (qui non diligit me: sermones meos non seruat. et conuenienter ad eum diuine persone non veniunt per effectum gratie sue. **E**hij. **H**ec aliter intelligendum est hoc totum. **E**t istimauit enim Judas sicut mortuos videmus in somno: ita et se eum esse visuros. **U**nus quirit. **Q**uid est que debes te non

In festo Pentecostes.

bis manifestare nō mūdo. Te nob qm
 moner; z vt mortu^o nob dēs assistere.
 Ne igit h^o suspicet: dr (ad eū veniem^o)
 q. d. sic pat^r manifestat seipm: ita z ego
 (z māstōne apd eū faciem^o) qd somnio
 rū nō est. Hec ille. Ne aut allqs credat
 qd chris suū smōne h^oret a se: subdit. (Et
 fmo. quē audī. nō est meus). i. nō inest
 mihi a me. Et est illis mod^o loquēdi: vt
 cū dr Virgil. Uibe quā statuo vīa ē (sz
 ei^o q mīst me pīs). i. illū a pīe meo na
 scēdo accepti. Et q etiā seq^r q q talē fer
 monē nō suat: pīem nō dīlīgit. Est at
 scēdū q p smōne chri qtuor possūm^o
 itelligere. Prio ipa pba q ex ore ei^o re
 sonabāt. Scdo ipam imaginatōez pbo
 rū. Tertio ipos mētales pcept^o intelle
 ctus possibil^o ei^o. q dnr pba mētis / seu
 cordis. fm em hec tria in qlibz hoīe est
 triplex pba. vt docz s. Tho. j. q. xxxij.
 z Quarto ipm pba diuīnū qd fili^o dei
 est: seu ipaz ei^o subam diuīnā. Tria pī
 ma ueniūt chro inq^rū hō: z insūt ei a
 se imēdiare z a deo pncipalr. qz si dō ē
 cā oīs create cā: ē etiā cā oīs creati ei^o
 ctus. Scdō aut nō est a chro: sz est chris
 z est a pīe. In hac pte est lrāle docu
 mentū. de q Greg. in ho. at. Sz ecce si
 vnusq^oq^o vīm req^rat an dīlīgat deū: to
 ra fiducia z secura mente rīder: dīlīgo.
 In ipō aut lectōnis exordīo audīst^o qd
 pītas dīxit. Sīqs dīlīgit me: smōnem
 meū suabit. Probatō g dilectōis est
 exhibitō opīs. Hic in epla sua idē Jo.
 ait. Qui dr qz dīlīgo deū z mādata ei^o
 nō custodīr: mēdat est. Vere em dīlīgit
 m^o si mādata ei^o suam^o. Nūq^o est amor
 dei octofus. opat em mag^o si est. si autē
 opari renūc: amor nō est. Et infra. De
 dilectōe pditoris lingua: mens: z vīra
 req^rat. Hec ille. Hozalr aut scēdū
 est: q sui dei in hac vīra trīa potīssīme
 desiderār: q chris in hac pīa pre euāge
 lī pmitit. Primū qdem est dei amor.
 quē pmitit cū spōder. sz se mīssurū. qui
 fm Greg. amor est. sz pīs in filiū: z ecō
 uerfo. Sz tū vt suscipiam^o a chro mī
 tendū: necessaria est pīmo cordis purifi
 catio. Greg. Terre sī domū vīam q^oq^o
 dīues aut ppotēs amīc^o intraret: omī se
 stinātia dom^o tota mūdaret: ne qd for
 re esset qd oculos amīcī intrātis offende
 rer. Tergat igit sordes pūi opīs q deo
 pparat domū mētīs. Hec ille. Et h^o q
 tum collīgit ex scptura q ad trīa pētā p
 ctīue. Prio duplicītat. Sap. j. Spūs
 scūs dīscīplīe effugiet fictū. Scdo car
 nalītat. iō subdit. z auferet se a cogīta
 tīonīb^o q sunt sine intellectu. Tertio ela
 tīōis. iō subdit. z corūptet. i. expellet a
 supuentēre inīqtate. i. ineqūitate. Alls
 aut est ineqūis magīs supbo / q nō vult
 parē. Scdo necaria est pīfunda hūīlīta
 tīo. qz libent^o spūs scē z hō vadit ad hō
 spītū in q honorād^o est. Eccl. iij. Vāq^o
 potentia dei solī^o: z ab hūīlīb^o honoraf
 ps. Qui emittīs fontes in cōu allīb^o.
 Gen. j. Spūs dñi ferebat sup aqs. i. su
 per corde dulcī z māsueto. Ecōtra spūs
 ritus malign^o req^rescet sup terrā. i. fre
 nos: datū sibi ad māducandū z incozpo
 randū. Gen. iij. Terrā comedes. Et su
 per aerē. i. supbos: datū sibi ad habitā
 dum. Eph. iij. Prīncīpē aeris hui^o. Et
 sup ignē gebene: datū sibi ad cōbustīō
 nem. Vatt. xxv. Dīscēditē zc. Et sup
 ignē cōcupīscētie: datū sibi ad succēdē
 dum. Vsee. vij. Dēs adulterātes qua
 si elīban^o succēsus a cōq^rte. Tertio ne
 cessaria est tranqūlītas mētīs. Esa. lxvj
 fm altā rīstītatōne. Sup quem req^rescet
 spūs me^o nisi sup hūīlez z qerū: Scdm
 desideratū est amoris pīuatio quā spo
 pondit ibi: z māstōne zc. Confuat autē
 ignis spūscēti sic et martialis p trīa: sz
 Suppositōne cīneris. i. memoriā mor
 tis. z p lignoz appositōne. i. bonoz ope
 rū pīnnatōez: z p sufflatōne. Sz tres
 sūt sufflatōres. i. spē hō feruētīa desīde
 rīa cōcupīscēdo. Eccl. xxvij. Si sufflaues
 rīs quasi ignis exardēbit. Et chris hūc
 ignem spūscēti: ipm magīs inflāmādo.
 Joā. xx. Insufflauit z dixit. Accīpte
 spm scm. Et diabol^o q exufflādo extīn
 quit. Esa. lvij. Ecce ego creauī fabrū
 sufflātē in igne pīnas. Sz exīnguē
 do illū: accendit cōcupīscētiā. Tertīū
 desideratū est p altqūe modū scīre se el
 se in amore dei. z hui^o chris dat signū
 ibi. Sīqs dīlī. me zc. Sūt aut sup hoc

signū tria alia. s. abūdiātia lachrymar. boby: id ipse p̄te vocat qd̄ ambo coiter
 remissio insuraz: z desiderū supnozi. Scdo: qz spūs qd̄ impulsōne z motum
 In cuius signū. s. in triplēt siḡ v̄sibili dicit: amorē cōperit p̄pellenti in amarū
 appuit. s. sup̄ ch̄im t̄nfiguratur i specle Hec oia scūs Tho. Scda dubitatio
 nubis habētis guttas hūoris: z sup̄ ipz est: cur dicat̄ pacletus. i. aduocatus vel
 baptizati in specle colūbe felle carētis. cōsolator: cū p̄mū etiā filio p̄uentat. de
 z sup̄ collegiū aplicū in specle ignis: q̄ q. j. Joā. ij. d̄r. Aduocati habem⁹ ap̄
 semp̄ tendit̄ sursum. p̄rem. Scdm̄ p̄o cōuentat̄ p̄ri. De q. j.
 Quantū ad scdm̄ ch̄is teriḡit modū Loz. j. d̄r. Pat̄ misericōdiaz z d̄s tori⁹ cō
 q̄ eis dēbat manifestari q̄ ad fidez p̄fe solatiōis. Ad h̄ dico q̄ om̄is effect⁹ vel
 etiā z plenā noticiā diuinor: cū subāst. in creatura siue ad extra cōmūns est oī
 (Hec locu. sum vo. ap̄d vos manēs). s. bus diuinis p̄fontis: iuxta regulā theo
 fm̄ p̄sentia corpālē. q. d. Hodo nō po logicā: q̄ est. q̄ inditūta s̄t opa trinitat̄:
 testis p̄pter indispōne vram illā plenaz scz ad extra. Aliq̄s t̄n effect⁹ alicui p̄so
 vob̄ corpālī. vt cū p̄re z spūscō veniā z appropriat̄. Sic em̄ p̄ri appropriat̄ po
 spūaliter. Aug. Alia est illa māsto quā tentia: filio sapiā: spūscō bonitas: Ira
 p̄m̄sit futurā. alia p̄o hec quā p̄sentē ef z appropriant̄ eis op̄atōnes in q̄b̄ ista
 se testat̄. Illa spūalīs est atq̄ iutrinse p̄cipue appent. iuxta doctrinā s. Tho.
 eus mentib; reddīt. hec corpālīs forin in. iij. d̄r. iij. Ad argumētū q̄ dico.
 secus oculis atq̄ aurib; exhibet. Hec ille q̄ esse cōsolatozē qd̄ oib; cōe est: d̄r de
 le. (Paraclet⁹ aut̄ spūsc̄rūs) Nota q̄ spūscō. P̄rio: qz qd̄ cōuenit oib; cōue
 pacletus idē est qd̄ aduocat⁹ / vel cōso n̄t etiā singulis. z sp̄alr̄ de illo dicit̄ q̄
 lator: z h̄c p̄ cōsolatozē ponit̄: qz ch̄us t̄n̄c v̄sibilr̄ m̄tredus erat. Scdo: qz bo
 tristib; loq̄bat̄ (quē m̄tred p̄ri in nomie n̄tras cōsolatozē: z benignitas in cōso
 meo: ille vos docebit om̄ia) necessaria lando / magis q̄ eius sapiā aut̄ potētia
 ad salutē p̄ vob; z p̄ docēdis a vobis (et manifestari videt̄. s̄o esse cōsolatozē for
 suggeret vob oia q̄cumq; dixerō vobis) te appropriat̄ ei cui z bonitas. Esse at
 Est aut̄ h̄ m̄tplex dubitatio. Et p̄ma aduocati orādo cōperit solū ch̄io vt h̄o
 h̄ fmo. nam q̄libet p̄t̄ dicit̄. s̄. Ad h̄ d̄r est. sed orare faciēdo p̄perit spūscō. Ad
 q̄ fm̄ Didimū z oēs sc̄tōs: ista p̄sona ne qz p̄ erroze delinquentiū ap̄d iusticiā
 q̄ est p̄ri: neq; fili⁹. Et h̄ p̄ri: qz a p̄re m̄t rantes facit. Hec ille. Cōperit etiā ali
 rit̄: z in noie filij m̄t̄it̄. Est t̄n aduertē ts cū sit opus ad extra. Ad argumētū
 dū ex doctria s. Tho. j. pre. q. xxxvj. q̄ autē cōtra hoc dico q̄ ch̄is sp̄itū sc̄m̄
 spūsc̄rūs sumi p̄t̄ in vi duaz dictionū dicit̄ paracletū: nō p̄ncipaliter rōne ad
 z isto modo. p̄cedit argumētū factū q̄ q̄ uocatiōis: sed rōne cōsolatiōis: qz merē
 libet diuina p̄sona d̄r. s̄. qz q̄libet eorūz tibus loquebat̄. Chrys. Cōtinue autē
 est spūs et nō corpus. z sc̄tūs: z nō mal⁹ eum paracletū vocat̄ p̄pter cōtinentes
 Sumit̄ etiā in vi vni⁹ dicitōis: s̄c̄ et h̄ eos tribulatiōes. Hec ille. Dico sc̄do:
 ipm̄ qd̄ dico Joānes: petr⁹. z sic ex ac/ q̄ cum homo potissimū ex amore pot̄
 comodatiōe v̄sus diuine septure est nō q̄ ex potentia / vel sapientia prouocet
 men tercie p̄sone p̄ modū amoris p̄ce/ ad orōnem: forte q̄ orare per nos appo
 dentis. Processio em̄ amoris z relatio/ priat̄ sp̄itū sancto. de quo dicit̄ apls
 nes ad eā p̄nentes: z p̄sona sic p̄cedēs Ro. vij. q̄ postular. i. nos postulare fa
 p̄pter ignorantā nrām solū ex accōmo/ cit̄ pro nobis gemētib; inenarrabilib;
 datione habēt p̄ria noia. Rōnabiliter Tertia dubitatio est. Ultrū cum d̄r
 aut̄ sic noiatur ista p̄sona vt d̄r. P̄rimo: spūsc̄rūs mitti a patre in noie filij: sp̄
 qz p̄ri z fili⁹ coiter s̄t spūs: z s̄t sc̄tī. T̄n ritū sanctus debeat d̄ci / et nominari
 d̄r Aug. xv. de trinit. Qui cōis est am/ filius: Ad hoc dico p̄rimo q̄ sic: ideo

In die Pentecostes

dicat: qz spūscris dabat fidelibz visibz
licet aliqn ad inuocandoz nois chri. Lz
em ppa forma baptisimi sit i noie roriz
trinitat: n̄ ex sp̄ali cā z p̄llo spūscris
ap̄l aliq̄ tpe baptizauerūt in noie chri
ad reddēdū nomē chri amabile: vt parz
Act. xix. z p̄ sc̄m Tho. ij. p. q. lxxj. Di
co sc̄o meli⁹ z fm̄ mentē Didymi. li. d.
spūsc̄o. qz sic filius dicit se venisse i noie
patri sui Joā. vij. nō qz esset pater: s; qz
erat fili⁹ patris eiusdē eētie z nō p̄lo/
ne: z subiecit fideles suos patri. Ita et
spūsc̄r̄s venit i noie filiū. nō qz sit fili⁹
s; qz est spūsc̄r̄s fili⁹: fm̄ Ap̄lm Gal. iij.
eiusdē essētie z nō p̄sone ab eo p̄cedēs
z ei fideles p̄figurās. inq̄ntū p̄ illuz ad
opramur in filios dei. Furta illd̄ Gal.
iij. In quo clamam⁹ abba p̄. Quarta
dubitatio ē. Cur dicit. ille vos docebit
oia: cū docere videat approp̄iatū ei cui
approp̄iat sapiētia. i. filio de q̄ dicit Jo. j
Illuminat oēm hoīem venientē in hūc
mūdū. Ad hoc aut̄ videt̄ dicere Aug.
qz cum docere tribz p̄sonis conueniat: h̄
attribuit chris⁹ spūsc̄o non quia ei
approp̄iat: sed vt in noticiā spūsc̄o
veniret discipulū. Aut̄ em̄. Nunq̄d autē
dicit fili⁹ z docet spūsc̄o: vt dicit
te filio verba captam⁹: docente autē spū
eadem p̄ba intelligam⁹. Om̄s em̄ dicit
z docet trinitas: sed nisi etiā sigillatim
comendaret̄: eā nullo modo hūana ca/
pere vt op̄z posset infirmitas. Hec il/
le. Vel possumus dicere qz filio appro/
p̄iat docere imediate illuminando: sed
spūsc̄o docere mediate: inflāmando z
disponēdo ad susceptioez illūinarōis fi
lij. Nā aialis hō nō p̄cipit q̄ dei sunt. j.
Eoz. ij. Jō spūsc̄o cuius est nos bonos et
spūales facere: docet nos efficiēdo do/
ctrine capaces. Quinta dubitatio est.
Quō dicat spūsc̄o ap̄lis sugge/
rere: cū vt dicit Greg. suggerere soleat eē
m̄nois. Ad h̄ dico qz cū suggerere sit
similitudine z etiā latēter suadere: spūsc̄o
ctus sic Greg. dicit: suggerere dicit: nō qz no
bis sciam ab imo afferat: s; ab occulto.
Hec ille. Et dicit ab imo. i. q̄l̄ inferior sic
fu⁹ de aliq̄bz docet dnm̄. Vel s; Aug.
suggerere est ad memoriā reducere.

Sicut enim dicit Theophil⁹: spūsc̄o
sanctus docuit quecūqz christus nō dicit
perat tanq̄ importabilia: z cōmemora
uit quecūqz dixerat: sed obscuritatis
causa: vt intellectus tarditate commen
dare memorię nequiverunt.

In hac parte est morale documentuz
vt q̄ appetit noticiā d̄uioz: studeat d̄i
uino amore z mox hōitate pollere. Bre
go. i. omel. Nisi aut̄ idē spūsc̄o cordi adit
audierit: ociosus est fm̄o doctor. Nemo
q̄ doceri homini tribuat qd̄ ex ore docē
tis intelligit. qz nisi intus sit q̄ doceat:
doctoris lingua exteri⁹ in vacuū labo/
rat. Hec ille. Itēz moralit̄ sciendū est
qz spūsc̄o aduocatus dicit. Est em̄ ad/
uocatus bonus qui scit sapienter consu
lere/luculenter suadere/z potenter vin
cere: idcoqz tria requirit: sapiētia/elō/
quentiam/z constantiā. Et sapiētia si
ne eloquentia est inutilis: z eloquentia si
ne sapiētia est garrula: z vtraqz sine cō/
stantia est fraudulosa. Ideo dominus
ap̄lis dedit spūsc̄o i linguis z igne.
In linguis quidē: quia dedit eis facun
diam. In igne p̄o qui lucet z ardet: qz
dedit eis lucidam sapiētia z feruentē
constantiam. Sed multi sunt habētes
linguam inflammatam quidem: nō isto
igne: sed infernali. Jac. ij. Lingua in
flammata a gehenna. Hora qz de⁹ fm̄
triplicem prouinciā fecit triplex lin/
guagium vt ita dicam siue idioma. Et
idioma celestis regionis est deū lauda/
re. Psal. In secula seculozū laudabunt
te. Regionis p̄o terrestris ē d̄ terrenis
tractare. Jo. ij. Qui de fra est: d̄ terrā
loquit̄. Infernalis p̄o est deū blasphemā
mare. Esate. vij. Irascit̄ scilicet dāna/
tus: z maledicit regi suo. Cognoscitur
autem quis ad loquelam cuius sit regi
onis. Nam loquela tua manifestum te
facit. Barthel. xxyj.

Quantū ad tertiu tangit̄ exhortatio
chri ad discipulos d̄ p̄cuerātia. Ad cu
ius intellectum sciēdū est qz fm̄ qz d̄ ab
Augu. sup Joā. z de verbis domini: ex
sc̄o Tho. in diuersis locis: triplex est
par. i. mūdanoz: z sanctorū: z beatorū
Et secunda includit p̄ximam: non econ

verso: et tria sedaz: in eodverso. Pax mū/
danoy nē vera nisi q̄tus aliqd̄ p̄cipat
de pace sc̄toꝝ: q̄ extrinsec̄o timō est.
Nā est apparet̄ vnio anioꝝ. Pax ar̄ san
ctoꝝ: sic dicit̄ est sup̄ ferta q̄nta post pa
sca/ tria req̄rit. Nā cū sit tranq̄llitas or
dinis fm̄ Aug. et hō habeat tripl̄cē or
dinē. s. ad seipm̄: et ad p̄ximū: et ad deū:
ad eā req̄rit̄ P̄rio tranq̄llitas in seip̄o:
q̄ntū ad tria q̄ in hoie debēt ordinari. s.
q̄ ad intellectu/ ne errore aut affectiōe
inordinata p̄turbet̄: q̄ ad voluntatē: vt
fm̄ intellectu d̄rigat̄: q̄ ad sensum: vt fz
voluntatē et rōnē regulet̄ et nō p̄turbet̄ in
ordinatis passionib̄. Secōdo tranq̄llitas
ad p̄ximū p̄ vinculu amoris. Tertio tra
nq̄llitas ad deū p̄ charitatē. P̄fortium.
Uñ Aug. de p̄bis d̄ni: diffinit̄ pacem
sc̄toꝝ ait. Pax est tranq̄llitas mēt̄is. s.
q̄ ad rationē: serenitas animi q̄ ad sensu
m̄: simplicitas cordis q̄ ad voluntatē
amoris vinculu quo ad p̄ximū: P̄fortiū
charitatis q̄ ad deū. Pax p̄o brōꝝ iclu/
dit̄ omnia q̄ sunt de ratiōe britudinis:
vt pote impossibilitatē amittēdi tranq̄l
liratē p̄d̄ctoꝝ ordinū. Sic q̄ p̄sentē lit̄/
terā exponere debem̄ fm̄ mentē Aug.
(Pacem) sc̄toꝝ relinquo vobis. vt. s. eā
toris virtib̄ amplecti veltis. Augu. de
ver. do. Nō poterit ad hereditatē d̄ni p̄
uente q̄ testamentū pacis noluerit ob
suare. nec p̄t̄ cōcordiā habere cū ch̄io
q̄ discors voluerit esse cū ch̄iano. Nec
ille. (Pacē meā). i. pacem quā habeo: et
vos nō habet̄: neq̄ hic h̄re potest̄: cum
sit brōꝝ (do). i. dabo (vobis) i futura fe
licitate p̄ effectū: nūc aut̄ do p̄ sponso/
nē et infallibilē spem (Nō quō mundus
dat ego do vobis) In trib̄ em̄ pax ch̄i
quā nob̄ datur̄ est: imo et quā dat̄ in p̄/
sentē: a pace mūdi distinguit̄. s. in p̄fecti
one: in veritate: et in fine. Pax em̄ mun
di est imp̄fecta: quia t̄m̄ exteri⁹ quietat̄
Uñ Esa. xl viij. Nō est pax imp̄ys dicit̄
domin⁹. s. p̄fecta. Est etiā ficta: quia lo
quunt̄ mūdani pacem p̄ximo suo: mala
aut̄ in cordib̄ eoz̄: vt dicit̄ Ps. Et ordi
nat̄ ista pax ad quiete fruendū tp̄alib̄
bonis. Sed vtraq̄ pax ch̄i est p̄fecta
et vera: et ad eterna bona ordinata. S̄z

q̄ dixerat d̄ns: pacem relinq̄ vobis: q̄d
est recedent̄ fz L̄bry. ne ex amore tur
bent̄ vlt̄ timore formident̄: subdit̄ (non
turbet̄ cor vest̄: neq̄ formidet̄) eo q̄ so
li q̄st̄ agni inter lupos remaneat̄. Nam
(audist̄ q̄ dixi vobis: vado et venio ad
vos). i. nō ita recedo q̄n veniā vos sepe
inuissere et visitare. S̄z q̄ h̄ totalit̄ non
p̄solabat̄ eos: subdit̄ (Si diligeret̄ me)
amore amicitie vere et rōnabil̄ (gaude
ret̄ vtiq̄) de meo discessu: nō vt sic: sed
vt est mihi bonū (q̄ vado ad patres fm̄
hūanitatē: et sic gaudebo nouo modo de
mea ascensioe et sessione ad dexterā pa
tris). Glado aut̄ ad illum (quia p̄ maior
me est) nō q̄ ad meā d̄itratē: q̄ eadē est
cū paterna: sed quo ad hūanitatē. P̄o
rū fm̄ Hila. pater dicit̄ maior nō p̄ate:
sed autoritate p̄ncipali vel donant̄: sed
fili⁹ nō est minor: sed eql̄is. Ego aut̄ ad
do q̄ sane intelligēdo eo modo q̄ pater
est maior: fili⁹ est minor. s. origine. Naz
sicut esse minorē: est esse a quo alius: ita
minor est q̄ est ab alto. Et h̄ ex p̄ss̄ sen/
tit̄ s. Tho. in suo similit̄ de po. q. r. ar. j.
vbi d̄cedit̄ filiū esse p̄ncipiari. Ista t̄m̄
nō sūt corā rudib̄ astruēda: q̄ forte ma
le sonarēt̄. (Et nūc dicit̄ vobis p̄sc̄q̄ fl/
at) de mea morte et resurrectione et ascen
sione (vt cū factū fuerit) et cōpletū torū
hoc (credatis) nō caipa que videbit̄: fm̄
Aug. sed etiā ch̄istū filiū dei: q̄ hec po
ruit facere et p̄nunciare. S̄z hic est q̄
stio vna quia ex dicto Aug. videt̄ sequi
q̄ passio vel resurrectio aut ascensio ch̄i
quo ad ap̄los qui ista viderunt: nō sint
articuli fidei. Sed d̄cedū est q̄ licet̄ vt
derent hominē mori: tamē q̄ ille homo
esset de⁹: hoc nō videbāt̄: t̄do fide crede
bant deum mori: et sic de alijs. Sub
dit̄ aut̄ ch̄ist⁹ aliā causam: quia debe
bant apostoli de eius morte p̄solari. q̄a
nō pariebat̄ p̄ter aliqd̄ suū d̄lectū. sed
innocēter: eū dicit̄ (Jam nō multa loq̄r
vobiscū) quāsi d̄cat fm̄ Bedā. T̄pus
viget vt capiat̄ ad mortē: (Venit enim
p̄nceps mundi huius) id est hominū
mundanoꝝ. Est autem fm̄ Augustinū
ille p̄nceps diaboli⁹: qui malis hominū
nib̄ dominat̄: non rōne creaturis: sed

Fe. II. infra octāas Penteco.

seductōis. Uelc̄ ar̄ iqt̄ ad cor Jude vt me p̄dar. z ad cor iudeoz vt me crucifigat (z i me non bz q̄c̄q̄) q; vt dr Bern. P̄c̄m̄ ch̄i neḡ p̄traxit neḡ p̄m̄isit. Sz qre moriebat̄ si n̄ habebat p̄c̄m̄: cū p̄ca p̄c̄ti sit̄ mort̄: Ad hec r̄ndet̄ ipe d. (Sz) supple mort̄: (vt coḡit̄ar̄ m̄ds) ly vt ita te p̄secut̄ue et n̄ causalit̄. Nō em̄ h̄ sine moriebat̄ vt id sc̄rem̄ sed eo moriente p̄ p̄c̄o alioz p̄m̄ hoc sc̄ulm̄? (q; diligo p̄rem) cui vsq; ad mortē obedio (et sc̄ur mandarū dedit̄ m̄t̄i p̄af) vt. i. p̄ salute p̄c̄toz mort̄ar̄ (sic facio) In q̄ nobis reliqt̄ obedier̄te docum̄tū: ad qd̄ sp̄ debeamus insp̄icere: Juxta illud Hebre. xij. Asp̄ictam̄ in auctorez̄ fidei. z p̄sumato rē J̄sū: qui p̄posito sibi gaudio sustinuit̄ cruce: p̄fusione p̄empta.

Doralit̄ ar̄ sc̄edū ē q; ch̄is postq̄ dixerat̄ sp̄m̄ sc̄m̄ m̄t̄endū discipul̄: stari subdit̄: Pacē relinq̄ vobis: ad significādu q; in h̄ m̄do nō est vera pax: nisi hoib; bone voluntar̄. q; s. habet̄ sp̄m̄ sc̄m̄. Sz istā pacē z solatōnē nō possunt̄ recipere habētes mundanā. Jo. xij. Spiritum p̄tatis: que m̄ds nō p̄ accipe. i. amaro res m̄di. Ratio: quia vt dr. j. Joan. ij. Qd̄ qd̄ in m̄do est: p̄cupia carnis ē: aut p̄cupia ocl̄oz: aut supbia vite. Ita aut̄ tria peccata. s. luxuria: auaricia: z superbia impediūt̄ solatōnē sp̄s̄cti: sicut Ch̄y. sup̄ Dat. ondit̄ per tria exēpla P̄imū est: q; leo nō mouet̄ ad aspectū herbaz̄ seu p̄tati viretis: z silr̄ habētes cor̄ aniale p̄ lasciuā non appetunt̄ herbaz̄ viretes. i. sp̄uales amēntates: s; voluptates. j. Coz. ij. Anialis hō nō p̄c̄t̄ p̄t̄ ea q̄ sunt̄ sp̄it̄ del. Sc̄dm̄ est: q; la p̄s cadente pluua balneat̄ quidē a foris: sed int̄ arid̄ manet̄: z silr̄ habentes cor̄ duz p̄ supbia: sp̄it̄ sc̄ro intrinsec̄us nō irrigant̄. Ber. Quedā supbia iuenta est̄ in me z dñs declinauit̄ in ira a seruo suo. z ad lach̄: ymas nō p̄pungoz Hec ille. Tertū: q; si vast̄ pl̄o aceto i fundat̄ gurra mellis: p̄ditur̄ mel z acerū nō vulcorat̄. z silr̄ habētes cor̄ acer buz p̄ auaricia que m̄ltas facit̄ acerbitates in adq̄rendo z p̄seruando: n̄ sentiūt̄ dulcedinē mellis. i. consolatōnē sp̄s̄cti.

Aug. sup̄ illud Psalm. Diligite dom̄m̄ num omnes sancti eius. Diligite non diligere mundū: vt discatis diligere deū. Auertere vt conuertaris. Funde vt implearis. Hec ille.

Feria. ij. infra octa. Penteco.

Textus euange. Joā. ca. iij.

Sic deus dilexit mundū vt fillū suū vnigenitū daret: vt om̄is q̄ credit̄ in eū nō pereat: sed habeat̄ beat̄vitā eternā. Non em̄ misit̄ deus fillū suū in mundū vt iudicet̄ mundū: sed vt saluet̄ mundū p̄ ipsum. Qui credit̄ in eū nō iudicatur. Qui aut̄ nō credit̄ iam iudicatus est. quia non credit̄ in nomine vnigeniti filij dei. Hoc est aut̄ iudiciū quia lux venit̄ in mundū: z dilexerūt̄ homines magis tenebras q̄ lucem. Erant̄ em̄ eorum mala opera. Om̄is em̄ qui male agit̄ odit̄ lucem: et nō venit̄ ad lucem: vt nō arguantur opa eius. Qui facit̄ veritates venit̄ ad lucem: vt manifestetur̄ opera eius: quia ideo sunt̄ facta.

Sic deus dilexit mū dū vt fillū suū vnigenitū daret̄ zc. Jo. iij. In p̄nti euange/ llo tangunt̄ tria puncta: q̄ sūt Conditor̄ benignitas/ Hom̄inis malignitas/ z Dalignitatis causalitas. Quārū ad p̄mū tangit̄ magna dī benignitas: qui fillū suū dedit̄ mort̄i p̄ m̄do. i. hoie. Hāc aut̄ benignitatē ch̄is postq̄ se dixerat̄ exaltādū. i. i cruce mort̄uz ne q̄s m̄traret̄ de morte ei? Intro ducit̄ dices (Sic de? dilexit̄ mundū). i. hoiem fm̄ Ch̄y. q̄ dicit̄ minor mundus (vt fillum) naturalē: nō adoptiuū (suū)

E